

2007. február 1., csütörtök

P6_TA(2007)0022

Megerősített partnerségi stratégia a csendes-óceáni szigetekkel

Az Európai Parlament állásfoglalása az EU kapcsolatairól a csendes-óceáni térség államaival: megerősített partnerségi stratégia (2006/2204(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett 2006. május 29-i „az Európai Unió kapcsolatai a csendes-óceáni térség államaival: megerősített partnerségi stratégia” című közleményére (COM(2006)0248),
 - tekintettel a csendes-óceáni térségre vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló, az Általános Ügyek Tanácsa által 2006. július 17-én elfogadott tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni államok (AKCS) és az Európai Közösség közötti, 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás ⁽¹⁾),
 - tekintettel a Cotonoui Megállapodás 89. cikkének (1) bekezdésére, amely a következőkről rendelkezik: „Meghatározott rendelkezéseket és intézkedéseket állapítanak meg a szigeti AKCS-államok arra irányuló erőfeszítéseinek támogatására, hogy leküzdjék a fejlődésüket akadályozó természeti és földrajzi nehézségeket és egyéb akadályokat, és így fokozhassák fejlődésük ütemét”,
 - tekintettel az ENSZ millenniumi tervének „Befektetés a fejlődésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célok elérésére” című jelentésére,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság az EU fejlesztési politikájáról szóló, „Az európai konszenzus című” együttes nyilatkozatára ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2005. március 2-án a fejlett és fejlődő országoknak a fejlődés előmozdításáért felelős miniszterei, és a többoldalú és kétoldalú fejlesztési intézetek vezetői által aláírt, a támogatási eredményességről szóló párizsi nyilatkozatra,
 - tekintettel a gazdasági társulási egyezmények (EPA) fejlesztési hatásáról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0325/2006),
- A. tekintettel az európai országok történelmi szerepvállalására a csendes-óceáni régióban;
- B. mivel a csendes-óceáni szigetek legtöbb országa csak a közelmúltban vált függetlenné;
- C. mivel az EU jelentős mértékben jelen van a régióban a tengerentúli területek révén, mint Új-Kaledónia, Francia Polinézia, Wallis és Futuna (Franciaország) és a Pitcairn-szigetek (Egyesült Királyság);
- D. mivel a Csendes-óceáni Függetlenségért és Nukleáris Leszerelésért Mozgalom (NFIP) a térségben zajló nukleáris kísérletek beszüntetéséért és az őslakos népesség méltóságának tiszteletben tartásáért küzd;
- E. mivel az EU a régió jelentős adományozója, az összes támogatás összege a csendes-óceáni szigetek országainak a Loméi Egyezményhez történt 1975-ös csatlakozása óta meghaladja az 1,8 milliárd eurót;

⁽¹⁾ A Cotonouban 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodás, egyrészt az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni államok, másrészt pedig az Európai Közösség és tagállamai között, (HL L 317., 2000.12.15., 3. o.).

⁽²⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽³⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

2007. február 1., csütörtök

- F. tekintettel a Csendes-óceáni Tervnek a Csendes-óceáni Fórum 16 tagországa által történő elfogadására, aminek célja a regionális együttműködés és az integráció megerősítése összpontosítva a gazdasági növekedésre, a fenntartható fejlődésre, a megfelelő kormányzásra és a regionalizmus révén nyújtott biztonságra, valamint lehetőség nyújtása az EU és a csendes-óceáni területek közötti kapcsolatokban történő továbblépésre;
- G. mivel a csendes-óceáni szigetek országai a gyors népességnövekedésből, a képzett munkaerő hiányából, az alacsony gazdasági növekedésből, az etnikai feszültségekből, a társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségek-ből, a kormányzási hibákból és a világgazdasági tendenciákból fakadó súlyos problémákkal szembesülnek, amelyek aggodalomra adnak okot a régió szegénységének és instabilitásának további növekedése tekintetében;
- H. mivel a csendes-óceáni régió jelentős természeti forrásokkal bír, de nagyon bonyolult földbirtokrendszerekkel rendelkezik, amelyek bizonyos esetekben akadályozhatják a fejlődést;
- I. mivel a csendes-óceáni AKCS államok – Tongát kivéve, amely alkotmányos monarchia, – kiteljesedett demokráciák;
1. üdvözlí a Bizottság azon kezdeményezését, hogy 30 éves együttműködést követően kidolgozzák a csendes-óceáni területekre vonatkozóan az első európai uniós stratégiát, az 1975-ben aláírt első Loméi Egyezmény, és a 2000 júniusában aláírt Cotonoui Megállapodás nyomdokain haladva;
 2. hangsúlyozza, hogy a régió jelentős adományozójaként az EU-nak lehetősége nyílik arra, hogy olyan stratégiát dolgozzon ki, amely támogatja a csendes-óceáni szigetek országait a Millenniumi Fejlesztési Célok (MFC-k) megvalósításában;
 3. hangsúlyozza a régió heterogén jellegét, és ezért rugalmasságot vár el a Bizottság stratégiájától annak biztosítására, hogy a fejlesztési támogatást a nemzeti és regionális prioritások szerint irányítsák, maximális hasznot biztosítva a csendes-óceáni térségben mind a fejlettebb, mind pedig a kevésbé fejlett országok számára;
 4. helyesli a Bizottság azon álláspontját, mely szerint fokozott politikai párbeszédre van szükség a Csendes-óceáni Fórummal, melynek vezetői a fórumot a nemzetközi jog alá tartozó, kormányközi szervezetként definiáló, új megállapodást fogadtak el; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a regionális szintű párbeszédnek foglalkoznia kell a régió legszegényebb országainak szükségleteivel;
 5. hangsúlyozza, hogy mindennemű stratégiának a csendes-óceáni szigetek országainak, különösen a legszegényebbek fejlesztési szükségleteinek kielégítését kell megcéloznia az MFC-k elérésére tett erőfeszítéseik támogatása érdekében;
 6. elismeri, hogy a csendes-óceáni régió természeti kincsekben bővelkedik, különösen a halászat, az ásványi anyagok és az erdők jelentősek, és hogy a régió számos országában a mezőgazdaság és az idegenforgalom a gazdaság legfőbb támasza; ezért hangsúlyozza, hogy az ökológiailag és gazdaságilag fenntartható stratégiára kell minden, ezen kulcsfontosságú ágazatokhoz kapcsolódó stratégiának összpontosítania; hangsúlyozza, hogy a természeti kincsek kiaknázásának hozzá kell járulnia a csendes-óceáni szigetek országai teljes lakossága bevételeinek növekedéséhez, és különösen a szegénység csökkentését kell támogatnia;
 7. elismeri a régióon belül a helyi halászat fejlesztését célzó uniós pénzügyi támogatás fontosságát, amely kiemelt bevételi forrást jelent a csendes-óceáni szigetek országai, közülük is különösen az alacsony bruttó nemzeti jövedelemmel (GNI) rendelkezők számára, mint amilyen Kiribati, a Marshall-szigetek, Mikronézia és Tuvalu;
 8. hangsúlyozza a jó gazdálkodás jelentőségét a halászati ágazatban a túlzott lehalászás és a destruktív halászati technikák visszaszorítása érdekében, valamint a tengeri élővilágot pusztító környezetvédelmi kockázatok megakadályozása érdekében, különösen a tonhalhalászat esetében, mivel a csendes-óceáni területek rendelkeznek a világon a leggazdagabb állománnyal;
 9. üdvözlí a csendes-óceáni szigetek országainak a tonhalhalászatot érintő regionális megközelítését, és arra ösztönzi az EU-t, hogy az egyes államok helyett az egész térséggel folytassanak tárgyalásokat a tonhal-kereskedelemtől szóló jövőbeni megállapodásokról;
 10. felismeri annak jelentőségét, hogy engedélyezési díjat állapítsanak meg a tonhal hosszú távon történő halászására a régió országainak kizárólagos gazdasági övezeteiben, mert ez jelenti a fő jövedelemforrást a csendes-óceáni szigetek országai, különösen az alacsony bevétellel rendelkezők számára, mint Kiribati, a Marshall-szigetek, Mikronézia és Tuvalu; aggodalmát fejezi ki azonban a kizárólagos gazdasági övezetekben a halfogás alacsony mértéke és az ebből fakadó jövedelemkiesés miatt;

2007. február 1., csütörtök

11. üdvözli a Bizottság fenntartható halászati gazdálkodás támogatására irányuló erőfeszítéseinek a régió figyelemmel kíséresi, ellenőrzési és felügyeleti rendszerei támogatása révén történő növelését, valamint az illegális, bejelentetlen és szabályozatlan halászat elleni küzdelem képességének megerősítését célzó javaslatát;
12. felszólítja az Európai Uniót és a csendes-óceáni szigetek országait, hogy támogassák a FAO illegális, nem bejelentett és szabályozatlan halászat visszaszorítását célzó nemzetközi cselekvési tervét; úgy ítéli meg, hogy ennek prioritásként kell megjelennie a harmadik országokkal kötendő halászati megállapodásokban;
13. felszólítja az Európai Uniót és a csendes-óceáni szigetek országait, hogy maradéktalanul eleget téve lobogó szerinti államként, és/vagy kikötő szerinti illetékes államként vállalt kötelezettségeiknek, szorosan működjenek együtt a térségben az illegális, nem bejelentett és szabályozatlan halászat visszaszorításában;
14. javasolja, hogy a csendes-óceáni szigetek fejlettebb országai folytassák a helyi feldolgozási műveletek kifejlesztését, ezáltal növelve a foglalkoztatást, valamint mérjék fel az Európai Beruházási Bank részéről a csendes-óceáni érdekeltségek tulajdonában lévő kis- és középvállalkozások számára nyújtandó kedvezményes hitelek lehetőségét, feldolgozó kapacitásuk növelése és a régió jövedelmének növelése érdekében; üdvözli a térség halállományának és halászati kapacitásainak a Csendes-óceáni Fórum halászati ügynöksége által elvégzett értékelését, és ahol van lehetőség a kapacitás növelésére, ott sürgeti a helyi flották bővítését;
15. felszólítja a Bizottságot az illegális és nagyüzemi fakitermelési és az ehhez kapcsolódó kereskedelmi tevékenységek ökológiai és szociális hatásainak felmérésére a csendes-óceáni országokban;
16. felszólítja a Bizottságot, hogy összpontosítson a biológiai sokféleségről szóló egyezmény és az ehhez kapcsolódó megállapodások, különösen a védett területekre vonatkozó munkaprogram gyors végrehajtására, amely hatékony eszköz a csendes-óceáni térség erdei és tengeri ökoszisztémái további pusztulásának és gyengülésének megelőzésében;
17. felszólítja a Bizottságot az ökológiailag és szociálisan felelős erdőgazdálkodás támogatására és az olyan megbízható rendszerek alkalmazására, amelyek hitelt érdemlő biztosítékokat képesek nyújtani az európai fogyasztók számára a tekintetben, hogy az EU piacain értékesített faárúk fenntartható forrásokból származó fából készültek; kiemeli a paradigmaváltás fontosságát a kimerítő jellegű nagyüzemi fakitermelésről az öko-erdészetre való áttéréssel a helyi közösségek jövedelembiztosítása és a szegénység mérséklése érdekében;
18. támogatja a Csendes-óceán nyugati és középső részében és a hosszú távon vándorló halállományok kezelésére és fenntartására irányuló 2000 szeptemberében aláírt egyezményt, melynek célja – a csendes-óceáni szigetek országainak és a távolabbi halásznemzetek közötti együttműködés jeleként – a tonhalállományok hosszú távú fenntartható halászata;
19. hangsúlyozza, hogy a csendes-óceáni szigetek fejlettebb és kevésbé fejlett államai számára devizaforrásként nélkülözhetetlen ásványlelőhelyek igazgatása tekintetében nagyobb befektetések szükségesek annak érdekében, hogy a források idő előtt történő kimerülését megakadályozzák, mint ahogy az Nauruban is tapasztalható volt a foszfát 50 éven át tartó folyamatos bányászata során;
20. felhívja a Bizottságot, hogy a csendes-óceáni szigetek országaival történő együttműködésben teljes mértékben tegyék közzé éves pénzügyi kimutatásaikban az olaj-, bányászati és földgázvállalatok által a régió különféle kormányainak fizetett mindennemű adókat és díjakat;
21. felhívja a figyelmet az idegenforgalomnak a régióban betöltött gazdasági jelentőségére, tekintettel arra, hogy a csendes-óceáni szigetek egyik legfontosabb tőkéje az ideális elhelyezkedés; hangsúlyozza, hogy a régió idegenforgalmának ösztönzésére irányuló bármely tevékenységnek az idegenforgalmi szolgáltatások nagyobb arányának helyi tulajdonba való kerülésével kell együtt járnia, az idegenforgalmi ágazat fenntarthatóságának biztosítása és a helyi gazdaság hasznának maximalizálása érdekében;
22. sürgeti a nukleáris kísérletek betiltását, és létfontosságúnak tartja, hogy az egész térséget mentesítsék a nukleáris tevékenységtől, valamint hogy a nukleáris kísérletek által okozott környezeti, ökológiai és közegészségügyi károkat állítsák helyre;
23. elismeri a régiót kiszolgáló alacsony költségű légitársaságok létrehozása által a csendes-óceáni szigetek gazdaságai számára nyújtott előnyöket, és felhív a „nyitott égbolt” politika akadályainak kiküszöbölésére, és egyszersmind a légi közlekedés racionális fejlesztésére a megnövekedett légi forgalom okozta kibocsátások és más környezeti hatások minimalizálása érdekében;

2007. február 1., csütörtök

24. hangsúlyozza, hogy az esetek többségében kizárólag a fejlettebb infrastruktúrával és gyakoribb légi összeköttetéssel rendelkező, gazdagabb országok vonzanak jelentős számú turistát minden évben; hangsúlyozza, hogy ezekben az esetekben a fejlesztési támogatást továbbra is az infrastruktúra és a fenntartható idegenforgalom ösztönzésének finanszírozására kell fordítani;
25. kéri a Bizottságot, hogy a 10. Európai Fejlesztési Alap keretében fektessen különös hangsúlyt a gyakorlati képzési rendszerek támogatására azokban a régiókban, ahol ennek hiánya akadályozza a fejlődést;
26. hangsúlyozza a mezőgazdaság elsődleges bevételi – beleértve az exportbevételeket is – forrásként, valamint a létfenntartáshoz szükséges eszközként és a régióban való munkalehetőségeként betöltött jelentőségét;
27. hangsúlyozza, hogy a globalizáció az európai uniós piacokhoz való kedvezményes hozzáférés elvesztésével együtt már így is súlyos gazdasági hatással járt a régióban, különösen Fidzsin;
28. hangsúlyozza, hogy a kevésbé fejlett országokban, amelyek főként a létfenntartó mezőgazdaságnak köszönhetően maradnak fenn, fokozatos átállásra van szükség a főterményekről a könnyen értékesíthető termények irányába, hogy több mezőgazdasági terméket tudjanak biztosítani exportra, valamint meg kell vizsgálni az élelmiszer-feldolgozási és csomagolási szolgáltatások létrehozásának életképességét;
29. kiemeli, hogy a képzett munkaerő előfeltétele a csendes-óceáni országok gazdasági növekedésének, és ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a csendes-óceáni országok helyi iparának támogatása érdekében támogassa azokat a nemzeti politikai keretterveket, amelyek a szakmai képzéshez szükséges feltételek biztosítását célozzák, valamint a többi testre szabott képzési programot;
30. hangsúlyozza, a régiók közötti, valamint az EU és a csendes-óceáni térség közötti kereskedelemnek – beleértve a regionális kereskedelmi megállapodások alá tartozókat is, mint például a csendes-óceáni szigetek országainak kereskedelmi megállapodása (PICTA), a javasolt csendes-óceáni megállapodás a szorosabb gazdasági kapcsolatok érdekében (PACER), és a gazdasági partnerségi megállapodás – a régióban bekövetkező gazdasági fellendülés eszközeként betöltött jelentőségét;
31. szem előtt tartva az ilyen jellegű kereskedelmi megállapodások igazgatási és adminisztrációs költségeit, beleértve a csendes-óceáni szigetek országai és a Csendes-óceáni Fórum Titkárságához hasonló regionális szervezetek által végrehajtott Csendes-óceáni Stratégiát is, felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a megfelelő pénzügyi és technikai segítséget az ilyen jellegű megállapodások időben történő és eredményes végrehajtásához;
32. támogatja a Bizottság értékelését a kulcsfontosságú regionális szereplők, mint például Ausztrália, Új-Zéland, az Egyesült Államok és Japán jelentőségére vonatkozóan, tekintettel arra, hogy ezen országok a csendes-óceáni régió fontos adományozói és kereskedelmi partnerei, valamint hogy az EU és ezen országok közötti kétoldalú kapcsolatok javulni fognak a csendes-óceáni területeken való növekvő részvétel révén;
33. támogatja a Bizottság értékelését, mely szerint a támogatások célba juttatásának a régió más partnereivel, például Ausztráliával és Új-Zélanddal, történő szorosabb koordinációja növelné a támogatások célba juttatásának eredményességét;
34. hangsúlyozza, hogy a csendes-óceáni régió geopolitikai jelentőségű, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az államok közötti versengés alacsony minőségű, politikafüggő támogatásokhoz vezethet a hosszú távú fejlesztések, a fenntartható erőforrások és a helyes kormányzás rovására;
35. felszólítja a Bizottságot, hogy ismerje el, hogy különösen Pápua Új-Guinea, a Salamon-szigetek, Vanuatu és Új-Kaledónia (Franciaország tengerentúli területe) földbirtokrendszerei igen bonyolultak, és a fejlődés valós akadályát képezik; éppen ezért sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa az ezen országok, illetve terület által kezdeményezett nemzeti földreformokat;
36. felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen politikákat a HIV/Aids e régióban történő gyors terjedésének kezelésére, ami egyre inkább uralkodóvá válik az olyan országokban, mint pl.: Pápua Új-Guinea;
37. felhívja a figyelmet a régió négy maláriával sújtott országára: Pápua Új-Guineára, a Salamon-szigetekre, Vanuatura és Kelet-Timorra; sürgeti a Bizottságot, hogy fejlesszen ki programokat e probléma leküzdésére, biztosítva a malária elleni megfelelő védelmet, például az érintett országoknak a maláriaszűnyog ellen az ágy fölé helyezett hálóval történő ellátása révén;

2007. február 1., csütörtök

38. hangsúlyozza, hogy a támogatások hatékony eljuttatásához elengedhetetlen a helyes kormányzásnak az egész csendes-óceáni régióban történő támogatása a korrupció megakadályozása érdekében, amely az MFC-k és a fenntartható fejlődés elérésének egyik fő akadályozója; hangsúlyozza, hogy nemzeti intézményeket és átlátható és markáns eljárásokat kell kialakítani annak érdekében, hogy a fejlesztési segélyek elérjék a szándékolt címzetteket a régióban;
39. oszítja a Bizottság azon véleményét, hogy a politikai instabilitás és a konfliktus romboló hatású lehet a régió gazdasági fejlődése szempontjából, különösen az idegenforgalomból kieső bevételek és a gazdasági infrastruktúra tönkretétele miatt;
40. hangsúlyozza, hogy az EU és a csendes-óceáni szigetek országai között létrejött megerősített partnerség ezen államok parlamentjeinek megnövelt támogatásában öltön formát kapacitásaik és a térség politikai stabilitásának támogatásában betöltött szerepük megerősítése érdekében;
41. felhívja a figyelmet a csendes-óceáni szigetek országainak természeti katasztrófákkal szembeni védtelenségére, valamint a katasztrófáknak a gazdaságokra gyakorolt pusztító hatására; ebből kifolyólag támogatja a Bizottság regionális katasztrófa-készültségi program létrehozására irányuló felhívását;
42. támogatja a Bizottság álláspontját, mely szerint a csendes-óceáni szigetek országainak fő érdeke az éghajlatváltozás kezelése, tekintettel a növekvő tengerszint e régióra gyakorolt lehetséges hatására; tudomásul veszi, a csendes-óceáni szigetek 2006–2015 közötti időszakra vonatkozó klímaváltozási cselekvési kerettermint mint regionális mechanizmust, amely a klímaváltozásra adott reakciókat hivatott támogatni, és felhív az EU és a csendes-óceáni régió közötti párbeszéd fokozására a klímaváltozás és az ahhoz kapcsolódó problémák kezelése érdekében;
43. felhívja a figyelmet Kelet-Timor helyzetére, ahol 2006 májusában és júniusában erőszakhullám söpört végig, és reményét fejezi ki, hogy a Bizottság – szoros együttműködésben a nemzetközi közösséggel – támogatja Kelet-Timor vezetőit a válság alapjául szolgáló problémák kezelésében, beleértve a politikai stabilitás, a szegénység csökkentése, a társadalmi fejlődés, valamint a társadalom különböző részei közötti kibékülés szükségességét;
44. üdvözli a csendes-óceáni térségre vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló, 2006. július 17-i tanácsi következtetéseket, és azt, hogy a következtetésekből hangsúlyt fektettek a szegénység csökkentésére, az MFC-k elérésére, az emberi erőforrások fejlesztésére és az egészségügyi kérdésekre; mindazonáltal helyteleníti, hogy a Tanács anélkül fogadta el a következtetéseit, hogy megvárta volna, hogy a Parlament kifejezze álláspontját;
45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, és a csendes-óceáni szigetek országai kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0023

Az európai magántársaság statútuma

Az Európai Parlament állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az európai magántársaságok statútumáról (2006/2013(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 192. cikkének második bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzatának 39. és 45. cikkére,
- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A társasági jog korszerűsítése és a vállalatirányítás erősítése az Európai Unióban – terv az előrelépéshez” című, 2003. május 21-i bizottsági közleményre (COM(2003)0284),